

Daudz aicinātu, maz izredzētu

Mācītājs A. C. Šulcs

Līdzība par kāzu mielastu Mateja 22.nodaļā (līdzīgi kā līdzība par lielo mielastu Lūkas 14.nodaļā) ilustrē Jēzus teikto, ka būt aicinātam nav tas pats, kas nokļūt debesīs. Tas dara šo vietu par visatskurbinošāko tekstu, ko jebkur Bībelē var atrast, un tā mums visiem pierāda, cik šaurs patiesībā ir ceļš uz debesīm. Jēzus teica: *Šauri ir vārti un šaurs ir ceļš, kas aizved uz dzīvību, un maz ir to, kas to atrod* (Mat. 7:14).

Tomēr tie, kuri no visas sirds meklē šo ceļu, to tiešām arī atradīs! Jeremija saka: *Kad jūs Mani meklēsīt, jūs Mani atradīsīt. Ja jūs no visas sirds Mani meklēsīt* (Jer. 29:13).

Tagad iedziļināsimies mūsu tekstā. Vārds *aicināti* šajā kontekstā ir sinonīms vārdiem *ielūgti*, *uzaicināti* vai *izraudzīti*. Tomēr šajā rakstā nav paredzēts vispusīgi izpētīt vārdu *aicināts* vai *izredzēts*. Šeit aplūkojamais jautājums ir, ko Jēzus domāja, kad mācīja par šīm lietām.

Abās līdzībās namatēvs gatavo dzīres un uzaicina daudz viesu. Bet, kad pienāk noteiktā diena, visi viesi, visi iepriekš aicinātie, atsakās nākt, un viņu vieta mielastā tiek atdota citiem. Tas, ko jums te jāzina, ir, ka tajos laikos uz kāzām vai tamlīdzīgiem notikumiem tika sūtīti divi ielūgumi. Sākumā bija vispārējs uzaicinājums, kas noteica, kurus Ķēniņš tur gribēja redzēt. Tad nāca konkrēts ielūgums, kas tika dots tad, kad sagatavošanās darbi bija pabeigti, galds klāts ar ēdienu uz tā un sveces aizdegas.

Tēma par Jēra kāzām, par aicinātajiem un izredzētajiem vijas cauri visai Bībelei. Piemēram, Vecajā Derībā visi Ābrahāma dēli Ābrahāmā bija izraudzīti būt mielastā. Tas ir vispārējais Dieva un Jēzus aicinājums līdz pat šai dienai. Kā visi Vecās Derības bērni bija aicināti uz Jēra kāzām, tāpat arī visi Jaunās Derības bērni. Tātad Jēzus uzsvars šajā līdzībā ir, ka **no visiem aicinātajiem tikai daži būs izredzēti par līgavu šajā beidzamajā dienā.**

Tā nu visi ielūgtie vai aicinātie neapšaubāmi par to priecīgājās, jo līdz ar to viņu vārdi bija ierakstīti Jēra dzīvības grāmatā. Bet kad pienāca īstā kāzu diena, tie visi bija pārāk aizņemti ar savām lietām, ar saimniecībām vai uzņēmumiem. Bībelē teikts: *Bet tie visi pēc kārtas sāka aizbildināties* (Lūk. 14:18). Tas nozīmē, ka pēc savas pirmās aizbildināšanās reizes tie turpināja pašu saimniecības un uzņēmumus stādīt augstāk par Kungu Kristu. Tādējādi šie uzaicinātie, **šie izraudzītie kļuva par noraidītajiem.** Tie bija pazaudējuši *savu pirmo mīlestību*. Tāpēc, ka viņi noraidīja sava Kunga aicinājumu, tie izraisīja Viņa dusmas un tiem uz visiem laikiem tika atteikta iespēja ēst pie Viņa galda (Lūk. 14:21-24). *Jo daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu* (Mat. 22:14). Vai tu to saproti?

Tu saki: „Bet, mācītāj, es esmu saņēmis vispārīgo uzaicinājumu. Es to glabāju un gatavojos atsaukties beidzamajam uzaicinājumam. Esmu stingri apņēmis visu atstāt un atsaukties šim beidzamajam uzaicinājumam, kad tas nāks.” Es tev saku, kamēr tu nedzīvo pastāvīgā paklausības stāvoklī tagad un katru dienu, tu visdrīzāk neatsauksies šim otrajam aicinājumam. Ja tu nepaliec Kristū un tagad nenes daudz augļu, tev nav līgavas kvalitātes. Saproti, ka šis pirmais aicinājums ir visiem no jauna piedzimušajiem nekavējoties darīt sevi gatavus satīties ar Līgavaini. Bet **šis otrais aicinājums nav, lai ielūgtie sagatavotos, tas ir tādēļ, lai Ķēniņš sapulcinātu kopā tos, kuri jau ir gatavi** (Atkl. 19:7). Tas paredzēts tiem, kuri katru dienu ēd no Ķēniņa galda un dzer no avota, kas nekad neizsīkst. Atkārtoju – tas nav izteikts tiem, kuri tiecas pēc dzīves paklausībā, kuri par to prāto un to apsver, bet tiem, kuri tajā dzīvo. Tie ir tie, kuri izredzēti, kuri būs Kristus līgava. *Daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu.*

Vēlreiz uzsveru, ka izredzētie ir tie, kuri *jau* demonstrē Dievam pilnīgi atdotu dzīvi. To par pamatu ņēma Jēzus, kad izraudzījās 12 mācekļus. Piemēram, Matejs, dzirdot, ka Jēzus iet garām, jau bija gatavs bez vilcināšanās atstāt savu karjeru un to, ko no viņa sagaidīja ģimene. Matejs savus dievbijības kredītpunktus jau bija sakrājis pirms satikšanās ar Jēzu. Tādēļ viņam vispirms nebija jāaizver veikals vai jādara kaut kas cits, kas būtu izraisījis kavēšanos. Tūlītēja paklausība Dievam jau bija viņa dzīvesveids. Tas bija viņa asinīs. Brīnišķīgi raiti savienojās Jēzus aicinājums un Mateja tūlītējā atsaušanās. Jēzus aicinošajai balsij atbildēja Mateja sekošanas solis.

Draugs, ja tu tagad nedzīvo šādā veidā, tu tiks atstāts, kad atskanēs otrais aicinājums. Uzaicināts, izvēlēts, ielūgts vai saukts – tā vēl nav garantija, ka esi izredzēts. **Nepaklausība anulē aicinājumu.** Tādēļ Pāvils raksta: *Bet Jesaja izsaucās pār Israēlu: kaut arī Israēla bērnu skaits būtu kā jūras smiltis - tikai atlikums tiks izglābts* (Rom. 9:27). Atlikums vienmēr ir mazs. Ceļš uz dzīvību ir šaurs gan jūdam, gan pagānam, tomēr beigu laikos tiks savākts daudz jūdu. Arī Pēteris saka: *..lai jūsu aicināšana un izredzēšana jo stipra paliek* (2.Pēt. 1:10). Vairāk kā pusmiljons vīru, kas šķērsoja Sarkano jūru un *..uz Mozu kristīti* (1.Kor. 10:1-5), bija izraudzīti. Viņu nepaklausības dēļ Pāvils par tiem visiem saka, ka to ģindeņi krituši Sinaja tuksneša karstajās smiltīs (Ebr. 3:17). Dievs Savus izredzētos nesauc par ģindeņiem. Ticība bez paklausības var padarīt tevi par ģindeņi, pirms esi apglabāts. Ticība un paklausība dara tevi par svēto. *Daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu.*

Daudz aicināto domā, ka tiem kabatā jau ir biļete uz debesīm. Tie domā, ka viņu pestīšana ir apzīmogota. Draugs, Pāvils dzīvoja romiešu pasaulē. Ķēniņa zīmogi tika izgatavoti no vaska. Un divgadīgs bērns tos varēja salauzt. Bet kurš to darīja, bija pakļauts nāves sodam. Atceries līdzību par desmit jaunavām (Mat. 25:1-13). Tā kā Jēzus tās visas nosauca par jaunavām, tas nozīmēja, ka viņas bija dzimušas no Dieva un mazgātas Jēra asinīs. Tas nozīmē, ka viņu visu vārdi bija ierakstīti Jēra dzīvības grāmatā. Bet piecas no šīm aicinātajām nepaklausības dēļ atrada debesu durvis savā priekšā slēgtas. Viņu vārdi bija izdzēsti no dzīvības grāmatas (Atkl. 3:5).

Neskatoties uz jūdaisma vareno vēsturi Jēzus dienās, daudzi aicinātie (jūdi) paklausību bija izslēguši no savām derības attiecībām ar Dievu. Jēzus atjaunoja aicinājuma/paklausības saiti: *Ja jūs mīlat Mani, turiet Manas pavēles* (Jāņa 14:15). Viņš atkal un atkal uzsver konceptu: *Daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu.* Pāvils savās apustuliskajā vēstulēs arī pasniedz šo mācību kā svarīgu draudzes doktrīnu. Bet drīz vien pēc draudzes dzimšanas parādījās viltus mācītāji, kas apgalvoja, ka grēks nevar atcelt izredzētību un ka izredzētības dēļ mūsu pestīšana ir droša kā bankā. Pievils kategoriski protestēja pret šiem vārdiem: *Vai paliksim grēkā, lai vairojas žēlastība?* Atbilde ir noteikta: *Nekādā ziņā ne* (Rom. 6:1-2)! Un tā atbalsojas līdz visiem pasaules galiem.

Dievs ar cilvēku neslēdza vienpusīgu beznosacījuma derību. Tev jādara sava daļa, kas nozīmē sekot Jēzum, un Jēzus darīs Savu daļu – dos tev žēlastību to izpildīt. Tā ir ticīgā drošība. Tas ir tiem Viņa bērniem, kuriem Jēzus teica: *..Es noeju jums vietu sataisīt* (Jāņa 14:2). Tie ir tie, kuri var atsaukties uz Dieva apsolījumu: *Es tevi neatstāšu un tevi nepametīšu* (Ebr. 13:5). Šis apsolījums nav tiem, kuri aizbildinās. Dievs neatalgo nepaklausību. Nesaki cilvēkiem, kuri nedzīvo uzvarā, ka Dievs viņus neatstās. Draugs, viņi jau ir atstājuši Dievu ar savu nepaklausību, kam ir postošas sekas. Tu izredzi Viņu, un Viņš izredz tevi. Uzsveru vēlreiz – nepiemēro Kristus apsolījumus ticīgajiem, kuri ir apsolījumu laužēji.

Beigās būs liela atdalīšana, kad nepaklausīgie aicinātie atradīs sevi vienā vietā ar visļaunākajiem – mūžīgā tumsā. **Aicināšanas mērķis ir paklausība.** Nepaklausība izdzina Ādamu no dārza. Paklausība atvedīs cilvēku tur atpakaļ. Ābrahāms pierādīja savu ticību ar paklausību, kad Dievs viņam prasīja visu atstāt (1.Moz. 12:1). Lats pierādīja savu nepaklausību, iedams, kad viņam vajadzēja palikt. Visai derības doktrīnai saknes ir rodamas 1.Mozus 12.nodaļā (sk. arī Ebr. 11:8) – ka ticība bez paklausības ir mirusi. Ievies savā dzīvē paklausību un tu ēdīsi *..no dzīvības koka..* (Atkl. 2:7), tevi *.. neievainos otrā nāve..* (Atkl. 2:11), tev tiks dots balts akmens, *un uz akmens būs jauns vārds rakstīts..* (Atkl. 2:17), tev tiks dota vara *pār tautām..* (Atkl. 2:26), tu saņemsi *rīta zvaigzni..* (Atkl. 2:28), tu būsi *ģērbts baltās drēbēs..* un tavs vārds netiks izdzēsts *no dzīvības grāmatas..* (Atkl. 3:5), tu tiks darīts *par balstu Sava Dieva templī..* (Atkl. 3:12) un TU SĒDĒSI AR JĒZU UZ VIŅA TRONĀ (Atkl. 3:21).

Daudz ir aicinātu, bet maz izredzētu šai privilēģētajai pozīcijai. Durvis ir atvērtas, lai tu tur ieietu. Tu šajā sekundē vari dzīvot paklausībā un palikt tajā vienmēr, ja turpini paklausīt. Sāc tagad!